

Β. ΠΟΝΤΖ-ΠΡΥΕΒΙΤΣ

Ι ΑΠΟΠΙΡΑ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΕ
ΤΟΝ ΣΙΝΤΡΟΦΟΝ
ΛΕΝΙΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ: Θ. Γ. ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΙ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2ο αγγ.

Β. ΠΟΝΤΖ-ΠΡΥΕΒΙΤΣ

Η ΑΠΟΠΙΡΑ ΝΑ ΣΚΟΤΟΝΕ
ΤΟΝ ΣΙΝΤΡΟΦΟ **ΛΕΝΙΝ**

Μετὰφραστὴ. Θ. Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΙ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ
1933/4100
2 MAR. 1959

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

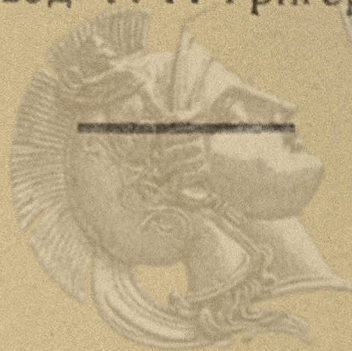

В. БОНЧ-БРУЕВИЧ

Покушение на товарища

Л Е Н И Н А

Перевод Ф. Г. Григориади

Издание „Коммунистическое“,
Ростов-дон 1931 год.

Технический редактор
Г. Х. МУТЕСИДИ

Сд в набор 1 XII —1931г.
Сд в печать 5 XII —1931г.

Упол. Крайлит № 4388 Ст. ф. Б6-125x176 Зак. № 672 Тир. 4000
Ростов-дон Тип. Греч. Изд-ва „КОММУНИСТИЧЕСКОЕ“

ΝΤΟ ΙΣΤΟΡΙΤΣΕ-ΜΕ Ο ΣΣΟΦΕΡΑΣ ΓΙΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΑΚΥΣΣΕΝΙΑΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΝ ΒΛΑΔΙΜΙΡ ΙΛΙΤΖ

Σα 80 τ' Αβγουστ, σα 1918 τει χρονίαι, ο Βλα-
δίμιρ Ιλιτζ επίτηεν σα μίτινκια, όπος θεινίθιζεν να εφτάι
κάθαν εβδομάδαν

— Σιν αρχιν επίγαμε ει κοχι τιν πέρζζαν, όπου
έτον μίτινκ — ιστορίζε-με ο σόφορος τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ,
ο είντροφον Γιλ.

— Αργατ έσαν τοπλασμεν έναν κόςζμος. Το μίτινκ
επέραςεν τζιπ έμορφα άμα κε στείλισεν ατοκα το μί-
τινκ, επίγαμε ρον όρόμον Σερπόχοφσκι σο πρόιν εργο-
στάσιον Μίχελσον. Σ' ατο το εργοστάσιον εμπροστα πα
έμας δύο φορές κιάλο.

Εμπεραμε ίσα απας ειν αβλίν-αθε. Σιν αβλιν απας
έσαν πολι αργατ. Φρυραν εμικ πα κ' ίχαμε απας σο
αφτοκίνιτον, κε ειν αβλιν απας πα κ' έτον.

Κανέναις κ' εκέβεν ειν απαντιν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ:
νια το ζαφκορι κε νια κανέναις άλος.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ εκέβεν μαναχος αειν μιχανιν
κε λιγάρια-λιγάρια επέραςεν σα μαστερσκίε.

Εγω πα εγίρτζε τιν μιχανιν κε εστάλτζε-το ειν
αβλόπορταν κεκα, δέκα ποδαρβάς μακρα αειν πέρταν τι
μαστερσκάγιας.

Θα επέρασαν έναν δέκα — δεκαπέντε λεπτά, εσύ-
μοσε με ίνας γινέκα με ποριφελ. Ιστερα όταν εγέν-
τον ανάκρισι, εφάνθαν πως ατε έτον εσέρκα Καπλαν
π'εθέλεσεν να σκοτον τον Ιλιτζ.

Αμον ντο έρθεν όλοςδιόλυ σο γιάνιμ κεκα ερότε-
σε-με:

— Όπος φένετε, ο είντροφος Λένιν θα έρθεν;

Εγο πα ς' ατο τιν ερότισιν εδόκα-τεν απάντισιν:

— Χαπαρ κ' έχο πίοσ έρθεν...

Εχαμογέλασεν κε λεί-με.

— Πός γίνετε να μι εκσέρτε-ατο; Εσι ίσε ο εσέ-
φερασ κε κ' εκσερτε τίναν κουβαλις απεσ ς' αφτοκίνιτος;

— Κι απο πύ να εκσέρο — λέγατεν εγο ίσιχα-
ίσιχα — Κάπιος αράτορας θα έτον· ατόσον πολι ίνε ατιν
πυ ολτε κ' επορις να εγνωριζε.

Απεμάκρινεν ασο γιάνιμ κε ίδατεν πως εσέβεν απεσ
σο εργοστάσιον.

Κ' εδόκα κσάι προσοχιν σα λογια τ' ατινες τι γινέ-
κας. Πάντα εβρίσταν πολι πυ ενδιαφέρκυσαν να μαθάνε
πίος έρθεν με το αφτοκίνιτον, τίναν έφερα. Κάποτε
ετιχένεν κε να τριγιλίζνε το αφτοκίνιτον να τερόνατο
ας όλια τα μερόδες.

Εναν μόνον αφστειρον κανονιζμον ίχαμε: καμίαν
κανίναν να μι λέγομε, πίοσ έρθεν κε πύ θα πάμε
παρακάτο.

Ας' έναν όραν κ' ίστερα εκσέβεν ςιν αβλιν το
πρότον πλίθος τ' εργατίον κε όλεν ςχεδον ι αβλι εγο-
μόθεν. Εγρίκσα πως το μίτινκ ετελίσεν· ετίμασα τιν
μιχανιν.

Ασα κάμποσα λεπτα κ' ιστερια εκσέθεν ασε εργοστάσιον έναν πάρτιαν κιάλο εργατ. Σ' ατονος ανάμεσα έρχυτον κε το Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Εγο υζζε εκαθυμσιν θέσιμ, τα σσέριαμ σο τεμον τι μηχανις κε ετίμασατο αετς, όστε, να πάι αγλίγορα.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ εκαλάτζεθεν με τ' αργατς. Πολα ερότισια εδίνανατον αργατ. Γιαβάσσια-γιαβάσσια επροχόρανεν σο μέρες τι μηχανις.

Επέμνανατον ος τιν μηχανιν εκαν τρία ποδαρέας. εστάθεν αντίκρι σο πορτόπον κε ετιμάγυτον να κάθετε. Κάπιος ασ' αργατς ένικσεν το πορτόπον τ' αφτοκίνιτυ.

Σ' ατο τον κερον ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ εκαλάτζεθεν με δις γινεκς.

Ι ομιλία-τυν πα έτον για το κυβάλεμαν τι προτυκτίον σο εργοστάσιον. Εικσα τα λόγια ντο ίπεν ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ:

— Τζιπ σοστα τα ζαγρατίτελνι ατριάτια πάντα κι φέρκυνταν σοστα ολόμος ατα όλια χορις άλο θα εμπέντε σιν τιζιαν.

Ι ομιλία-τυν εκράτεσεν εκαν δύο-τρία λεπτα.

Σα γιάνια τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ, ασα δύο μερδδες, έστεκαν αλ δι γινεκ.

Οταν ετιμάγυτον ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ να εφτάι τα τελεφτέα ποδαρέας για να κάθετε σο αφτοκίνιτον αναχάπαρα εκυσσέφτεν έναν ρεβολι σίρσιμον.

Σ' ατο τον κερον εγο ετέρνα τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ απιμάλια.

Αμάν εγίρτσα το κιφαλιμ σο μέρος, απόπυ εσίρθεν ι ρεβολέα, κε ίδα ίναν γινέκαν σο ζεδρεν το μέρος τι μηχανις.

Ενιςσανλάεθεν τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ ε' αφκα το μέρος σο ζεβρεν τιν ομοπλάτιν-ατ. Τέναν ταλαποπισ εσίρ-θαν διο κιάλο ρεβολέας.

Αμαν εστάλτσα τιν μιχανιν, ελάνκεπσα αφκα κε ερύκσα αποπισ ειν γινέκαν πυ έσιρεν. Ενιςσανλάεπσα-τεν σο κιφαλ.

Εκίνε έσχοσεν κ' έσιρεν το ρεβόλνατς σα ποδάριαμ κεκα, εκλόςτεν λιγάρια, εταράεν ζον κόζμον κε ένιγεν δρόμον για να εβγεν ασιν αβλόπορταν.

Ολόγερα έτον πολα καλαπαλυκ. Κι αποφάσικσα να είρο απάνατς, επιδι εφογέθα γιαμ σκοτόνο κάτιναν ασ' αργάτας.

Εκόντανα τον κόζμον κε ένιγα δρόμον, για να μι χάνατεν ασ' ομάτιαμ. Αναχάπαρα εντόκεν ζον νυμ ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ:

Ενόντσα εγο εμεν. „Κιαμ ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ επέ-μνεν μοναχος· ατζάπα ντό επαθεν!“

Εστάθια. Εναν δεφτερόλεπτον έτον αγίικον κιγία-λες κε αποθαμμένον επαράστεκαν. Κεπεκι μερικς ολ εν-τάμαν εκόικσαν: „Εσκότοσαν, εσκότοσαν!“

Εκσαφνσ όλεν το καλαπαλυκ έφιγεν ασιν αβλιν.

Εγίρτσα κε ίδα τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ ρυζμένον απαν ειν ιγιν.

Ελάνκεπσα σο γιάνατ κεκα. Σ' ατα τα ολίγα δεφτερόλεπτα, ι αβλι πυ έτον ζυπαζυπ γομάτον εφκερό-θεν, κε ι γινέκα πυ έσιρεν απαν ζον Βλαδίμιρ Ιλιτζ εταράεν σο καλαπαλυκ κε εντάμαν με το πλίθος θα εκσέ-θεν, ασιν αβλόπορταν.

Εσόμεσα τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Εγονάτσα απάνατ κεκα. Τα ειλολίγιασατ κ' εχάσεν ερότσεσ-με:

Το πόντισμα της Αίθρας το βράδυ από στεφάνη & κλητήρες

— Επιάσαν-ατον, γιόκεαμ γιοκ;
Εθάρνεν, φένεστε, προς άντρας έςιρεν απάνατ.

Ι ομιλία τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ έλαχσεν ι λαλίατ εκόπεν.

Επεκρεμαλίγα απάνατ κεκα κε ίπατον:

— Κι γίνεστε να καλατζεφς: βαρέα ίσε.

Για έναν στιγμιν έςκοσα αν το κιφάλιμ: τερο ασο δάθος τα μαστερσκία τρεσσ ένας άντρας με ναφτικον κασκέτον, λαιζ το ζέβρεν το εσέρνατ, κε το δεκσεν το εσέρνατ πα εσσ σιν τζόπιαν-ατ απες: λιγάρια-λιγάρια έρτε σο μέρος, όπου κίτε ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Ι φιγύρα τ' ατουνυ τ' αριθ πολα ίποπτον εφάνθε-με. Εςσκέπασα με το σώμαμ τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ, προ-πάντον το κιφάλνατ: σχεδον εκοπίγα απάνατ κε όσον λαλίαν ίγα ετζάικσα.

— Στα! — κε εκαρςσιλάεπσα τι ρεβολι το μιν-τζυρ απάνατ.

Ατος εκσακολύθανε να τρεσσ κε ολοέναν εσόμο-νε-με,

Ατόδες επάτεσα κ' ετζάικσα:

— Στα! Αν κεν θα σίρο!

Ανεγνόριμον ο άντρας ονταν εσόμοσε-μας κάμποσα ποδαρέας, εστάθεν πιρλαμπιρ, εκλόστεν σα ζεβρια μερέαν κε επέρεν τιν τρεχτιν σιν αβλόπορταν μερέαν, χορις να εδγαλ το εσέρνατ ασιν τζόπιαν-ατ.

Σ' ατο το αναμετακσι έτρεκσεν σο γιάνιμ κάποις γινέκα κε τζάιζ:

— Ντε εφτας; Μι σιρτζ . . .

Εθάρρουν, φένετε πως ετιμάγουμε να είρο απάν
ρον Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Κι επρόφτασα να δίγατεν τζοαπ, τερο κάπιες
άγυρος ασα μαστερσκία κοιζ: „Τ' εμέτερον άνθρωπος εν!
τ' εμέτερον!“

Ιδα, εκσέβαν τρι νοματ άντρες ασα μαστερσκίε
κε με τα ρεβόλια σα ρσέρια έτρεχαν ε' εμας μερέαν.

Κσαν επάτεσα κ' ετζάικσα:

— Σταθέστε! Πίος ίζνε; Θα είρο;...

Αμαν εδόχαν απάντισιν,

— Εμια, είντροφε, ίμεσ ασο ζαφκομ.

Εγνόρτσα τον ίναν απ' ατυνυς. Μίαν κιάλο έτι-
χεν να ελέπατον: ονταν έρθαμε εμπροστα σο εργοστά-
σιον. Γιατατο άμον εκαθισίχασα, κε εφέκατς να ρυμόνε
τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Ολια ατα εγένταν πολα αγλίγορα,
σε κάμποσα λεπτα απες.

Ινας ασι ειντροφε τι ζαφκομ επίζμονεν να φέρο
τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ σο ρυμον το νοσοκομίον.

Εγο, άμα, αποφασιστικα έκοπσα κ' ερύχσα:

— Σε κανέναν νοσοκομίον κι θα φέρατον. Θα
φέρατον ε' οσπιτ.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ έκσεν, φένετε, τιν ομιλίαν-εμυν
κε ίπεν.

— Σ' οσπιτ, ε' οσπιτ!...

Ι ειντροφ ασο ζαφκομ κ' εγο εδοίθεσαμε τον
Βλαδίμιρ Ιλιτζ τα ρκύτε σα ποδάριατ απαν. Ο ίδιον,
με τιν δοίθιαν-εμυν, επορπάτεσεν κάμποσα ποδαρέας ος
τιν μηχανιν. Εδοίθεσαματον να ανιβεν σο ρκαλοπατ τι
μηχανια.

ΣΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

Θ Βλαδίμιρ Ιλιτζ εκάτσειν ε' οπισ το' εστ, εο
εινιθιζμένον τς μέρος-ατ. Δι ασι ειντροφς τι ζαφχομι
έρθαν με τ' εμας· ίνας εκάτσειν εο γιάνιμ, κιάλος απες
εο αφτοκίνιτον.

Εδέκα δυνατον χοτ τιν μιχανιν κε επέγνα ίσα εο
Κρεμλίνον.

Σιχνα — πικνα εγίριζα το κιφάλιμ κε ετέρνα τον
Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Ας' ιμπσον τον δρόμον κ' ιστερια εγιάντσειν με
όλεν το εόμαν-ατ απαν εο εστ, ιμπσο-ακυμπιζμένος
ιμπσο-απλομένος νια ενεεστέναζεν κε νια λαχυρσιν εβγάλ-
νεν. Το χρόμαν τι προσοπί-ατ επάντσειν.

Ο είντροφον, πυ εκάθουτον ας' απες το μέρος,
εκράτνεν-ατον.

Σα Τρόιτσει βαρότας τι Κρεμλίνο κεί κ' εστά-
θα· μόνον εκύικσα τον φρυρον „ο Λένιν“ κε ίσα
επίγα ειν κατιχίαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ ειν αθλιν.

Εστάλτσα τ' αφτοκίνιτον. Ελάνχεψαμε αφχα ι τρίς-
εμυν κε ολ εντάμαν εβοίθησαμε τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ να
εβγεν ασο αφτοκίνιτον. Με δυσκολίαν έβγενεν, αν κε
όλ εμυν εκράτναματον. Οπος φένετε, πολα θα επόνεν
ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ, άμαν λαλία ι κ' εβγάλνεν, όπος εον
δρόμον πα.

— Εμικ κυθαλόμε-σε, ίπαματον.

Με κανέναν λόγον κ' έστερκεσεν.

Ερχίνεσαμε να παρακαλούματον, να αφίν μας να κυ-
θαλούματον εα εσέρια-μυν αμαν, άπαν τα παρακαλίε-
εμυν πα φαιταν κ' επίχαν κε ίπε-μας αποφασιστικά:

— Ο ίδιον θα πορπάτο κε πάγο.

— Εδγαλ το τζακέτομ, εκλόστεν ζέμαν μερέαν κε ίπε-με ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Χορις τζακέτον κιάλο έφκολα θα εκπορο να περπατο.

Εκσένκα με μεγάλον προσοχιν το τζακέτον-ατ. Επεκόμεσεν απάν-εμυν κε ενιδεν όλεν το τικ τιν εκάλαν, ος το τρίτον το ποτομαν.

Ενιδένεν χορις να εδγαλ λαχυρσιν. Αμα κε εκόμεσαμε ριν πόρταν εντόκαμε ρο κοδον. Ενικσαν-εμας.

Εφερατον ος τιν επάλνιαν κε έβαλατον ρο κρεδατ.

Εθέλεσα να εδγάλο το καμίνατ, άμαν γεραλασεμένος όπος στον κηγίνυτον κε ενενκάστα να κόφτατο.

Σάτο απαν έρθεν αδελφι τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ, ι Μαρία Ιλινιτζνα.

„Ντο εγέντον;“ εκσένκαν έναν λαλίαν, έτρεκσεν πρότα ρέκίνον κέπεκι ζέμαν κε ίπαν:

— Αγλίγορα τιλεφονίστε, αγλίγορα.

Αμαν επίγα ρο τιλέφονον, ετιλεφόντσα τον διεφθιντιν τι υποθέσσον τι Σοβναρκομι τον Βλαδίμιρ Δμιτριοβιτς Ποντζ-Προυέδιτζ. Ιδοπίσαστον προς έσειραν απαν ρον Ιλιτζ για να εκοτόνατον κε προς ατόρα κίτε γεραλασεμένος.

Σάτο τιν ρτιγμιν εκέδεν απες λιγάρια ι ροτρώνιτσα τι Σοβναρκομι, Ανα Πετροβνα Κιζας. Εντάμαν με τέκινεν έμπεςσεν κε ο λαικόν κομισάρον τι κινονονικις ασφάλιας Α. Ν. Βινοκύροφ.

Αςυ ετελεφόντσα τον Βλαδίμιρ Δμίτριοβιτς κ'ιετέρια, επαρακάλη-με ι Μαρία Ιλινιτζνα να προστιμάζο με μεγάλον προσοχιν τιν Νατέζζταν Κονσταντίνοβναν Κρόπτεκαγιαν, τιν γινάκαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Η Νατέζζτα Κονσταντίνοβνα έτον σο κομισαριατ.
Ονταν εκατίδα σιν αβλιν έτρεχσεν αποπίσιμ κε
έφτασε-με ίνας ασο Σοβναρχομ για να πάμε εντάμαν να
προετιμάζομε τιν Νατέζζταν Κονσταντίνοβαν για το
χαπαρ.

Επέρμεσαματεν απες σιν αβλιν,

Πολα κ'επίγεν, εφάνθεν ι Νατέζζτα Κονσταντίνοβνα.
Εσόμεσατεν, κε ετιμάγα έτον να αρχινο, άμοι εκίνε
ιποπσιάζστεν ντο θα έλεγατεν, τζίνκι ι όπσιμ έδικσεν
πος πολα ταρρασιζμένος ίμε· εστάθεν, ετέρεσε-με απες
σιν πιστ κε ίπεν:

— Αλο τιδεν μι λέτε-με πέστε-με μόνον ζοντα-
νος εν γιόκσαμ αποθαμένος;

— Τίμιον λόγον— λέγατεν — ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ
εν λαφρα γεραλασένος.

Εμια πα χορις νά εβγάλομε λέκσιν ασο ετόμαν-
εμυ, εκλόθαναματεν. Εσέβαμε σιν κατικίαν.

Επέμνα εκι κάμποσα λεπτα κιάλο, κεπεκι επίγα
ε'οσπιτ.

ΠΡΕΣΤΑΡΑΝ ΤΙΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΝ

Απιστερια έμαθα πως ι γινέκα πυ έσιρεν, εκσέδεν
ασιν αβλιν εντάμαν με το καλαπαλυκ.

Σιν αρχιν ο κόζμοσ έτρεσσεν κε κ'έκσερεν πό εν
εκίνος γιάχοτ εκίνε, πυ έσιρεν απαν σον Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

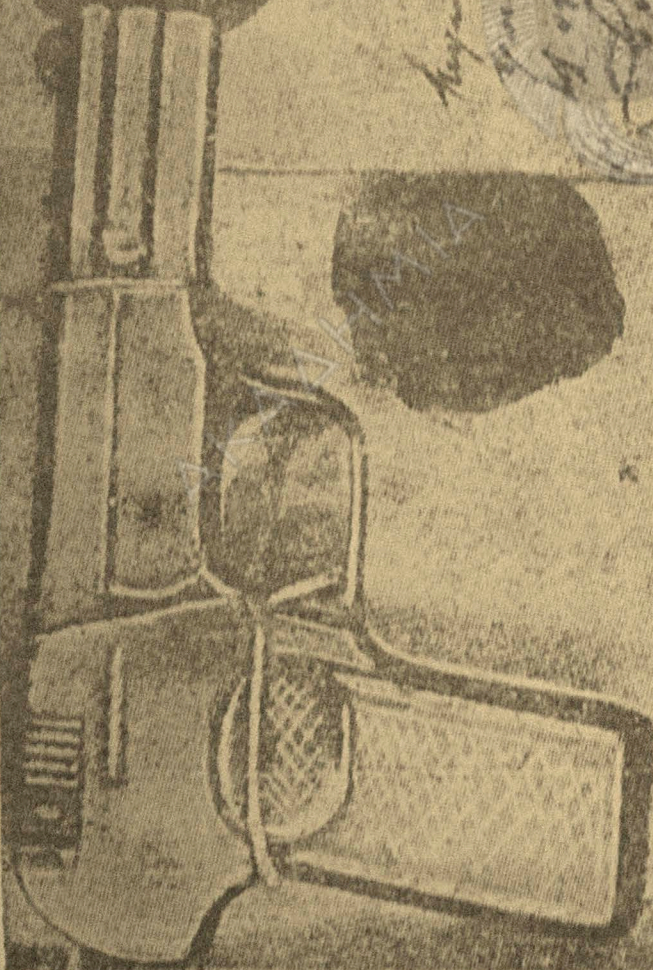
Τα μορα ντο έσαν απες σιν αβλιν όνταν εσίρθεν
ι ρεβολέα, έτρεχσαν όλια αποπισ-ατς κε ετζάιζαν:

— Αχατεχα αχατεχα.

Αμα κε επέρασεν το πρότον ι ανασκατόσια, αρχατ
ερχίνεσαν να αραέδνε τιν δολοφόνον κε ίνας ας'αργάτασ
τ'εργοσταςίυ εκατόρθοσεν να πιάνατεν.

My dear Sir
I have the honor
to acknowledge the
receipt of your
kind letter of the
10th inst. and
in reply to inform
you that the same
has been forwarded
to the proper
authorities for
their consideration
I am, Sir, very
truly
Yours
Wm. R. ...

Το πλήθος εθέλγαν να περτζαλαέδιατεν με πολλα
δυσκολίας εκατόρθωσαν να φέρνατεν ος το κομικαριατ κι
απεκεκα έστιλανατεν σιν Τζεκαν. Ονταν ερότεσαν κ'ερω-
δρόμεσαν, ίδα πως ατε έτον μέλος τι κόματος τ'εσερίον
κε τ'όνομαν-ατε πα έτον Φανι Καπλαν.

Κατα κε τιν καταδίκιν τι Τζεκας, αγγλίγορα ετυφέ-
κσανατεν

ΤΟ ΜΗΒΡΟΝ ΤΟ ΧΙΠΑΡ

Σο καριτορ τι κατικίας-ιμ* έρθεν λιγάρια σιν
απαντιμ ι θιαγατέραμ ι Λιόλια, 14 χρονον. Πολλα τα-
ρασιζμέντσα έτον ετιριανίγεν κε επαρακσένεφτεν, επιδι
ι Ανα Πετρόβνα Κιζας, σατρώτνιτσα τι Σοβναρχομι,
ετιλεφόντ:εν κε επαρακάλεσεν να στίλνε πιντ για να δέ-
νε τιν γερχν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

— Ντο να σιμεν ατο; ερότεσε-με ανίσιχα.

Εγο έκσερα πως ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ επίγεν σο μίτινκ,
κε πως κ'εν σο Σοβναρχομ, απόπυ έφιγα κάμπουσα λεπτα
ενορίτερα. Ετιμάγα να πάγο σο τιλέφονον για να εφτάγο
πραβέρκαν τα όσα ίπε-με ι θιαγατέραμ. Κ'επρόφτασα να
κοδονίζο, οντας εκυσεσέφτεν το κοδον τι τιλεφονι τι κα-
τεφθίαν σινκινονίας: σο πρότον το κοδον αποπισ εκυσεσέ-
φτεν δέσφτερον, τρίτον. Ελάνκεπσα σο τιλέφονον κεκα,
κε έρπακσα τιν τρύπκαν σα σσέριαμ.

— Αγγλίγορα! Αγγλίγορα! Διστίχιμαν! ετσαίξεν κά-
πιος ασο τιλέφονον κε εγρίκσανε πως πολλα ταρασιζμένος
εν κε ι γύλοτ γομάτον.

---

*) Απαθακα αρχινα κε ιστοριζ, ο (διον • Ποντζ-Πρυσέβιτζ.

— Γεραλασιμένος, εκοτομένος;

— Γεραλασιμένος, γεραλασιμένος.

— Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς;

— Νε — εχοντρολάλην ο είντροφον πυ ετιλέ-
φόνιζε-με. Εχόρτζα τιν λαλίαν τι ειντρόφου Γιλ πυ έτεν ο
παντοτινον εσόφρας τι Βλαδίμιρ Ιλιτς.

— Αγλίγορα, αγλίγορα!

Εφέκα τιν τρύπκαν. Εδόκα εγο εμεν θάρος, επέ-
καψα τιν ταρασιμ. Σα πολα τεχλικελία τα στιγμας
ερόζηνεν απάνιμ αγίκον κατάστασιν.

Σέναν λεπτεν απες έρπακσα ιόδιον κε πινη ασιν
απτέτεσκαν τι γινεκόσιμ, τι Βέρας Μιχαίλοβνας κε άμον
κωρσιμ ερόκσα εκε ασ'οσιπι. Τόσιπιτιανυς πα ίπα προς
ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εγεραλασέφτεν, κε εδατάχτατε να αραιέβνε
κε εβρίκνε αμέσος τιν Βέραν Μιχαίλοβνα. Ι Βέρα
Μιχαίλοβνα έτεν γιατρος, κε επόρνεν να προσφερ ζον
Βλαδίμιρ Ιλιτς το πρότον τιν βοήθιαν.

Εναν κε μόνον εκέπειν εγίροκλόσκυτον απες ζο
κιφάλιμ:

— Ντο να έπαθεν;

Αμα κε εκεβθα ζο Τβαρτσόβαγια πλόζσατ, ενόντζα:

— Να μι εγέντον επίθεσι ζο Κρεμλίνον. Σο
Λενινγρατ εκοτόθεν ο ς. Υρίτσκι. Σιν Μόσχαν εγε-
ραλασέφτεν ο Βλαδίμιρ Ιλιτς. Να μι ετιμάγαν ι τυρσιμαν
τι επανάστασις να εκόνε ετάσιν εναντίον ζο ζοβετικον
τιν εκεουσίαν;

Εστάθα ολίγα δεφτερόλεπτα, εκαθισίχασα τον εαφτομ
κε ίσιχα-ίσιχα εκέβθα σιν κομεντατόραν· επροσκάλεσα σε
εκείχορον κάμαριν τον κομεντάντων ς. Μαλκοφ κε εδόκα
διαταγιν;

— Να φέρκυνταν αμέσως σε πολεμικόν επιμασίαν
ι φρουρί τι Κρεμλίνο κε ι κόκκινι στρατιότη. Ι φρουρί να
περισέδνε. Να βάλλκατε αδιάκοπον τεζζόρετθο ε'όλια τάβλο-
πόρτια, σα τυβάρια, σιν ίσοδον τι Σοβναρκομι κε τι
Βτσεικ... ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ εγεραλαέφτεν — ίπα τον
σιν. Μαλκοφ.

— Ντο; — επάτρεσεν κ'ετζάικσεν ατος ο νάφτις,
πυ ίδεν κε επέρασεν πολα, κε τα γόνατατ ετεντέλτσεν.

— Εγεραλαέφτεν... Βάλτε όλια σιν ενέργιαν...
Αγλίγορα.

Ο ε. Μαλκοφ επίκεπσεν εκίνος εκίνον· κ'επρόφτασα
να εδγένο ασιν πόρταν τι κομεντατόρας, κε υζζε τα
κοδόνια τι τιλεφονι εδύναν κ'επέρναν. Εισκόθεν σε ποδαρ
όλεν ι φρουρα τι Κρεμλίνο. Τρεχτα επέρα τον δρόμον
κε εσέβα σα μικρα κάμαρια τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Ο πρότον
τιναν ίδα έτον ι Μαρία Ιλίγιτςνα. Επέγγεν κ'έρχυτον
ασέναν τιν κάμαρίν ε'άλο. Πολα ταρασσιγμέντσα έτον κε
όλεν τον κερν έλεγεν:

— Αγίκον δυλία πα γίνετε; Όσον πόσον θα υπο-
φέρομε αγίκον κατάρτσεν. Νευζζέλι ατο πα θα δεβάζνατο
αετς;

— Είπαρ θάρος Μαρία Ιλίγιτςνα, μι κρεμιζ εσι
εσεν — ίπατεν. Ονταν επέρσεατεν απες ε'ομάτιατς, εγρί-
κσα πόσον θαθέα εσιντάρακσεν-ατεν ι λίπι.

— Προτάπόλλα χριάσσετε ισιχία. Τιν προσοχίν-εμον
όλεν θα αφιερόνομε σον Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Αχυμπιζμέντσα σε τυδαρ κιαν ενεσίργεν απο θαθέα
ι Ανα Πετρόβνα Κιζας. Ιπατεν αφστια προς κι γίνετε
να κλεί, προς αετς χαλαν τι διάθεσιν τι αλονίον. Ετέ-

ρξε με με τα τρανα τα λιπιμένα κε γομάτα διάκρια ομάτιατς· έκλιξεν το κιφαλ κε άμον μικρον κορτσόπον επυρεστίριξεν:

— Ατόρα . . . άλο κι θα κλέο. Εγίρτσεν το πρό-
σοπον-ατς εάλο το μέρος κε ενεζιρνεν εκνέυ.

Ασα 15 λεπτα κ'ίστερα υζζε έσον ίσιχος κε επίνεν
όλια ντο ανεθεκαν-ατεν.

Ο ΒΛΑΔΙΜΙΡ ΙΛΙΤΖ ΓΕΡΑΛΛΑΕΜΕΝΟΣ

Εξέβα ειν επάλνιαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ εκίτον εο δεχεσεν το
πλεδρόν-ατ απαν, εμα εο παραθιρ. Η ράσσιατ έτον
γυριζμένον ειν φος μερέαν κε γιαβάσσια γιαβάσσια ενεστέ-
ναζεν. Το χρομαν τι προσοπί-ατ έτον πανιαζμενον. Το
τσεριμένον το καμίενατ επεατεάλονεν το ετιθος κε το
ζεβρεν το εσέρνατ· εο ζεβρεν το εσέρνατ απαν εφένυσαν
δίο γεράδες, εο ετυδ τόμι.

Εκίτον ιμσοφορεμένον· χορις τσακέτον με τα πα-
πύτσια εα ποδάριατ. Σάλο τιν άκριν, με τιν ράσσαν
γυριζμένον εα παραθιρ μερέαν, έστεκεν ο λαικον κομι-
σορον τι κινονικισ ασφάλιας Α. Ν. Βινοκύροφ. Ας'όλτσ
έρκλιαντιαν ερθεν ειν εινεδρίασιν τι Σοδααρκομι, κε άμα
κε έμαθεν πως εγεραλαέφτεν ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ, ερθεν
εόςπιτ, πυ'εν εο γιαν τι Σοδναρκομι.

Εδατάχτα να αλίφνε τιν γεραν με ιδδιον, για να
προφιλάστε απο εκσοτεριχον φαρμάχομαν.

Ο ε. Βινοκύροφ αμαν έλιπεσεν ατο ιδδιον

Εστεκα αντί-ρι εον πρόσοπον τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.
Ενικσεν τόμάτιατ, ετέρεσεμε λιπιτιερα κε ετέρια-ετέρια
ιπεν:

— Πονι, ι καρδίαμ πόνι . . . . πολλα . . . . πολλα
πονι ι καρδίαμ.

— Ι καρδίας κειπράχτεν — λέγατον —. Ελέπο
τα γεράδες. Μόνον σο εσερ ιν τα γεράδες. Ι καρδία
πονι ασο γενικον τον πόνον. Εσπίχχυμ να δίχο προς
ίμε ίσιχος.

— Τα γεράδες φένταν; . . . . Σο εσερ; . . . . ερό-
τεσεν ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

— Νε, νε . . . .

— Κιαμ ι καρδία; . . . . ασιν καρδίαν μακρα ίνε
— ερότεσεν κσαν ανίσιχα —. Ι καρδία κ'επόρνεν να
επιράγυτον;

Κε ίσιχασεν εσπάλτσεν τόμάριατ.

Σέναν λεπτον απαν κσαν ενεστένακσεν, άμα από-
σον φουρκιστα λες κε εφογύτον γιαμ κάτιναν ανίσιχα.

— Κε γιωτι τιριανίζνε-με διαμιας — ίπεν ίσιχα
κε εσιόπισεν λες κε εκιμέθεν.

Ο πρόσοπος-ατ αλατόσον κιάλο επάντσεν, κε το
κατσίν-ατ λες κε εβάφτεν με κιτρινοτον, κερι χρόμαν.

— „Να μί επέθανεν“; — επέρασεν έναν εκέπει
ασο κιαλίμ. Ελάνκεπσα σο πλαινον τιν κάμαριν κε
ετιλεφόντσα εόσπιτ. Οίσαμ ι Βέρα Μιχάιλοβνα υζζε
έτον εόσπιτ κε εκσέθεν για να έρτε ει Βλαδίμιρ Ιλιτζ
τιν κατιχίαν.

Ατόρα εμ είγυρις προς αγλίγορα θα δόχκετε το
πρότον ι βοίθια σον Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Επρεπεν αμαν να φροντίσο κε για το παρακάτο.
Ισος θα εχριάσκυτον να γίνετε οπεράτσια απαν σο κιαλ;
Γιατατο ετιλεφόντσα αμέσος ει Μόσχας το εοβετ, κε

επαρακάλεσα τον τεζζύρνιν κε τι σιντροφς πυ τίλεα έσαν εκι, να τρέχνε για να αραιέθνε αγλίγορα γιατρος — χειρύργος.

Ι σιντροφ ασι Μόσχας το ροβετ ίπανεμε πως κ'ίχαν αφτοκίνιτα. Όλια τα αφτοκίνιτα έσαν ταυτεμένα αδα κι ακι σα μίτινκια κε σα σινελέφσις. Αμαν εδόκα διαταγιν ει Σοβναρχομι τό αφτοκινιτιστικον τιν πάζαν κε έστιλαν-ατς κάμποσα αφτοκίνιτα.

Τρία αφτοκίνιτα πα εδιάτακσα να στέκνε ρο τεζζύρστω ρο Κρεμλίνον, ει Σοβναρχομι ειν ίσοδον κεκα.

Σ' ατο τον κερον ειτελεφόντςεν ο ρ. Σατοφσκι, ο διεφθιντις τ' αφτοκινιτίον τι Κεντρικίς εκτελεστικίς επιτροπίς. Ασα κάτιναν έμαθην για το γεραλάεμαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Ενόντσα πως ίσος θα χρειάσσκετε να ιποστηρίζομε τιν ανάξιμαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Κε για κάθε ενδεχόμενον επαρακάλεσα τον ρ. Σατόβσκι να αραιέθ' ει Μόσχας τα φαρμακία κε να στίλ μακσιλάρια οκσιγόνου (κισλοροτ). Σο Κρεμλίνον κ' ίχαμε ακόμαν οργανομένον γιατρικον θοίθιαν. Κ' ίχαμε νια φαρμακίον νια νοσοκομίον· όλια ίντιαν εκριάσκυσαν, έπρεπεν να στίλομε κε πέροματα ασιν πολιτίαν.

Πολα κ' επέρασεν, ειτελεφόντςεν κι ο πρόεδρον τι Βτςικι, ο ρ. Γιακ. Ι. Σβερτλοφ. Κάπιος επρόφτασεν κε απαν-απαν ιδοπίσεν-ατον για το γεραλάεμαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Ιστόρτςατον όλια τα μέτρα ντ' επέρα, κε επαρακάλεσατον όσον εκπορι αγλίγορα να εδρικ γιατρον-χειρύργον, πυ να εφτάι το πρότον τιν περεδιάσκαν τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Ο ς. Σβεργτλοφ ήπερε προς απαν ςο κίφαλ θα ςτιλ να φέρνε τον καθιγιτιν Μιντε.

Σ' ατο απαν έμπερεν απεσ λιγάρια ι Βέρα Μιχάιλοβνα. Οντασ εσεβα με τ' εκίνεν ςιν κάμαριν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ, ετέρεσα προς εγέντον τρανον αλαγι ςα χιρότερα.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ κ' ήρεν τα ςιλογικατ' ο πρόσο-πος-ατ έφερεν κίτρινον αποθαμενι χρόμαν.

Ι Βέρα Μιχάιλοβνα ήπερε προς πρεπ αμέρεσ να γίνετιατον ένεσι μορφίνιν, επιδι αςο πολα τον πόνον εμπορι να ςταματα ι καρδιά τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Ετιμά-γα να τρέχο φέρο μορφίνιν κε ςεπριτε. Αλόμοσ ι Βέρα Μιχάιλοβνα ετιλεφόντερεν ς' ςεπιτ, εμπροσκάλερεν ςο τιλεφονον τιν θιαγατέραν-εμον τιν Διόλιαν, ήπενατεν πυ κεκα κίτε το ςεπριτε κε ι μορφίνι, εδατάχτεν-ατεν τα πέριατα αγλίγορα κε άμον πυκιν να έρτε ςι Βλαδί-μιρ Ιλιτζ τιν κατικίαν. Αςα κάμπερα λεπτα κ' ιςτερία ι Βέρα Μιχάιλοβνα επικεν τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ ένερεν μορφίνιν κε έκεν τον ςφιγμόν-ατ.

Αμαν ήπαματεν προς εμπροσκάλεσαμε γιατροσ-χιρόργγοσ ενειθύλεπερεν να μι κρύι κανισ απαν ςον Βλαδίμιρ Ιλιτζ μόνον να όρρεζίζοματον όσον επορούμε, να εβγάλομε, τα παπούτσιατ, να εγδίζοματον.

Κάποσ έτιχεν ς' ατο το αναμετακει κε αςα κά-τινοσ ςερία ερύκερεν έναν πυκαλ νασσατίρνι ςπίρτον κε. ετσακόθεν. Ι κάμαρι εγομθεν αςιν μιροδιαν τι νασσατιρ. Εκλίςτα κα κε ερχίνεσα να ςπονκίζατο αςο πάτομαν. έπει νασσατίρνι ςπίρτον έτρεχερεν αφκα ςο κραβατ τι Βλαδί-μιρ Ιλιτζ. Αναχάπαρα εγγέφερεν ο Βλαδιμιρ Ιλιτζ κε ήπεν.

— Τζιπ έμορφα — ενεστένακσεν θαθέα κε κσαν
ερόκσεν σον ίπνον.

Οπος φένετε, το νασατιρ εδρόσικσεν-ατον κε ι μορ-
φίνι κάμποσον εντόκεν οπισ τα πόνια.

Ο ΓΙΑΤΡΟΝ ΤΕΡΙ ΤΟΝ ΙΛΙΤΖ.

Σ' ατο απαν έρθεν ο χειρύργον Βείσπροτ. Λιγάρια-
λιγάρια εκσένκεν το τζακέτον-ατ κε ετιμάγεν να τερι
τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Ακόμαν κ' επρόφτασεν να τερίατον
εσέθεν απες ο καθιγιτις Μιντς. Χορις να καλιμεριζ κανί-
ναν κε χορις να χαν ότε έναν δεφτερόλεπτον, λες κε
εκσυσία, εσύμοσεν ίσα τον Βλαδίμιρ Ιλιτζ ασιν ρασσαν
μερέαν ετέρεσεν-ατον απες σον πρόσωπον κε σα δόντιατ
ανάμεσα ίπεν.

— Μορφίνιν ...

— Επίκαματον ένεσιν... ίπεν ι Βέρα Μιχάιλοβνα.

Ο Μιντς υζζε εφύρεσεν τ' άσπρον το χαλάτνατ.
Κατ' εμέτρανεν με τα σσέριατ, κεπεκι εμέτρανεν σιν
αέραν με τα δύο δάχτιλατ τιν απόστασιν ντό εν ανάμεσα
σα δύο γεράδες τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ· ενόντσεν για έναν
στιγμιν κε ερχίνεσεν με τα πετζιαρικλία τα δάχτιλατ να
ιλιαεβ τον Βλαδιμιρ Ιλιτζ. Σον πρόσωπον τι Μιντς εδε-
θάσκυτον σσυφε.

Σιν κάμαριν αποθαμενι ισιχίαν. Ολ, λες κε έσαν
καταδικαζμεν σε θάνατον, επερμέναν το τελεφετόν τον
λόγον τι καταδίκις τι χειρύργυ, πυ έτον μεγάλος ιδικος σ'
ατα τα δουλίας. Κάπυ-κάπυ εκόχκυσαν μόνον τα λόγια
τι καθιγιτι Μιντς.

— Τ' έναν σο σσερ...

— Πυ εν τ' άλο;....

— Κ' επιράχτεν, κ' επιράχτεν, — έλεγεν ειτια
ετέρνεν τον Βλαδίμιρ Ιλιτζας' όλια τα μερόδες παρα-
παν επίνεν ιτικατ σα κιριότερα τα ταμάρια.

— Τα μεγάλα τα όργανα κ' επιράχταν...

— Τ' αλο το κυρσειμ κ' εν....

— Πύ εν τ' άλο;....

Εκσαφνικα κατ έλαμπσαν ζον πρόσοπον ατ' εσιμπο-
δίγεν, εκιτρινιάσεν κε ερχίνεσεν να ιλιασθ με όλια τα
λεγνα, τ' αγλίγορα κε τα πετζερικλία τα δάχτυλατ τιν
γύλαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

— Αχατοχα. . . — κε έδixεν ζο αντίθετον, ζο
δεκxεν το μέρος τι γύλας.

Κξαν εγέντον ισιχία. . . Ι γιατρι ετέρεςαν ο ένας
τον άλον άμον εσσιασσίρεπσαν. . . Κανίνας κ' εβγάλνεν
λαχυρσιν. . .

Χορις λόγια ολ εγρίκαναν, πως εγέντον κατ φο-
δερον, κατ ντο κ'επορι ίζος να διορθύτε. . . , Ιστερα απο
έναν λεπτον ντο εφάνθε-μας χρόνος, έρθεν ζον εαφτόν-
ατ πρότα ο Μιντς. . . .

— Το ζσερ πρεπ να εμπεν ζο καρτον, . . . Κ'εδρί-
ετε αδακες πυδεν καρτον;

Ειτρεκxα έφερα εναν κατάστιχυ καπακ κε έναν καρ-
τον ντο εβρίυτον τιχέα ζο γραφίον τι Σοβναρχομι.

Ο Μιντς έκοπxεν αγλίγορα έναν κοματ κε εζένκεν
απαν το γεραλαεμένον το ζσερ.

— Δετς θα εν καλίον. . . . Σπιχτα κρατέστε το
ζσερ. . . . Πετζερικλία. . . . Με ολιγότερα πόνυς. . .

Ο ζ. Σατόφxκι έφερεν τα μακxιλάρια με τ' οκxι-
γόνον. Εβαλαματα ζ' έθαν κεxσιαν κεκα. Συμα ζο κρα-

δατ. Ερθεν κε ο Σβερτλοφ. Ερχίνεσαν να κυπέφλατο-
νταν ι σιντροφ.

Σο Σοβναρκομ ισιχία. Τα μέλι τι Σοβναρκομ εκά-
θυσαν ολόγερα σο τραπεζ, ο καθένας σο σινιθιζμένον τιν
θέσιν-ατ. Επέρναν ίδιςις ασα κάμαρια τι Βλαδίμιρ Ιλιτς
κε ασιν πολιτίαν με το τηλεφόνον.

Ολ έσαν πολα αγαναχτιζμεν, φυρκιζμεν, σκοτομεν
Σχεδον κ' εκαλάτζεσαν αναμεσά-των.

Εγδισαν τον Βλαδίμιρ Ιλιτς κε ετιμάγαν να εφτάγ-
νατον περεδιάσκαν.

Ι Βέρα Μιχαίλοβνα εκσέθεν σο πλαινον τιν κάμα-
ριν. Εκσερα προς στον πόλεμον πολα φoρας έτιχεν να
εφτάι περιδιάσκας κε ενχιρίσις: εκσερα προς θα λείμας
όλεν τιν ορθίαν για τιν κατάστασιν τι Βλαδίμιρ Ιλιτς.

— Το γεραλάεμαν θα εφέρνεν τον θάνατον, αν το
κυρσιμ ντο εφόλεπσεν αφκα σιν τζιανκιαν, επίριαζεν τον
ισοφάγον, γιάχοτ τιν σποντιλικιν στίλιν. Οπος φένετε,
όμος, αγίκον τιθεν κ' εγέντον.

Τα συμα τά όρας θα προζδιορίζνε όλια. Ιμε σίγυ-
ρεςα ίπεν ι Βέρα Μιχαίλοβνα εμεν κε τι σιντροφς —
ότι τυ κυρσιμ εγλίακσεν κε κανέναν όργανον κ' επίρα-
κσεν. Το κυρσιμ ολίγον εγεραλάεπσεν τα πνευμόνια.
Αλέος θα έστρεθεν έμαν κε όμος κ' έχομε αγίκον στρέ-
πειμον αν κε επέρασαν σχεδον τρία όρας ίστερα ασο
γεραλάεμαν.

— Θα ζι, — ίπεμε σταθερα ι Βέρα Μιχαίλοβνα.

Καμίαν σ'αγίκα περίστασια κ' εσίρνεν λόγια σιν
αέραν γιατεκίνο πρότα πα ατόσον πολα επίστεπσα σα
λόγιατς πυ έμνε σίγυρα, ότι θα ζι.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εκίτον ανάσσεκελα, ολίγον εσκεπαζμένος. Το κεφάλνατ έτον ενακσαόπον γιριζμένον σο γιαν απαν ο πρόσοπος-ατ, ντο ίσσειν πανιαζμένον αποθαμενι χρόναν, εγομόθεν χοντρα σταλαμίτριας ιρδόματα.

„Κι γίνετς κι πρεπ να αποθαν — Ενώντσα -. Εν χριαζόμενος για τιν ανθρωπότιταν, κε θα ζι“.

Κ' εκίνος, ζαιφς κε γιμνομένος εκίτον ισιχα. Λαχυρσιν κ' εβγάλνεν ασο στόμαν, ότι αν κε ολ έκσεραμε πόσον δυνατα κε σοβαρα ίνε τα πόνιατ. Ερχίνεσεν να περ δίεκολα ανάζμιαν. . . .

— Το ζεδρεν το πλεδρον εγομόθεν έμαν, — ίπεν κάπιος ασι γιατρος. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς έβεκεσεν λαφρα. κε ρον πρόσοπον κε ριν γόλαν-ατ απάνκεκα έτρεκεσεν ριγανον αβλακόπον κόκινον έμαν. . . .

Το ρόμαν, ντο ρχεδον κ' ίσσειν περσιν, ετίλτσαν-ατο με άσπρον ρεντον. . . .

Ερσιντρόμακς-με.

— Νευζζέλι ατο εν τι θανατι το ράθανον;

— Οχι κε μίαν κιάλο όχι. . . . - εχάτςπερα μακτρα ατο το φοδερν τιν ρκέπσιν. . . . - Θα ζι. . . . Αστς θελ το προλσταριατ, όλεν ι ανθρωπότιτα ντο εκατατιριανίγεν.

Κανέναν ρσαματαν κ' εκόχυτον ριν κάμαριν τι Βλαδίμιρ Ιλιτς ατόσον ισιχια έτον πω εγρις να απομεντς. Χορις να εβγάλομε ρσαματαν, εκσεδαμε ολ ασιν κάμαριν κε εφέκαμε τι γιατρος να εφτάγνε τιν δουλίαν-ατον.

Ι ΕΛΛ ΤΙ ΝΑΤΕΖΖΤΑΣ ΚΟΣΤΑΝΤΙΝΟΥΒΝΑΣ ΚΤΥΠΕΚΑΓΙΑΣ

Σο αναμεταχει εγίρτεν ασο μίτινκ ι Νατέζζτα Κ. Κρόπεκκαγια. Σιν εκσόπορταν υζζε επροιδιοπίσαν-αταν για το δικτίχιμαν.

Σ' ασο τον κερον έτον άροστο: κε όμοσ με παλικαροσίγιαν εχτέλανεν το κοματικον χρέος παραπαν απόσον έσκοναν τα δινάμις-ατε. Επίγα ειν απαντί-νάτε κε ιδιοπίσα-τεν ποσ ο Βλαδίμιρ Ιλιτε εγερалаάφτεν σο εσερ ποσ ι γιατρι εφτάγνατον περεβιάσκαν κε ποσ ο Βλαδίμιρ Ιλιτε — ίπατεν με το ίδιον τιν θεβεσότιταν — θα γίνετε καλα κε θα ζι. . .

Ισιχα έχουε-με, λες κε πάντε έτον έτιμος ε'ατο ντο έτιχεν κε με το ίδιον τιν σταθερότιταν με το οπίον εστίλγαν εκατοντάδες ειντροφ σο πλέον ιπέφθινον το κοματικον τιν δουλίαν, — αστε σταθερα πα εσέθεν ειν επάλγνιαν, ετέρεσεν τον Βλαδίμιρ Ιλιτε κε διαμιας εκεσέθεν.

— Κι γίνετε να ταρασειζοματον — ίπεν ι Νατέζζτα Κοςταντίνοβνα ατόσον γιαβάσσια πυ μόλις εκύχχυτον.

Ιστερα επίγεν ένακσαι ειν πάνταν κε εκάτρεν ευμα ειν πόρταν ασ' εκε το μέρος, απόπυ έλαπεν τον Βλαδίμιρ Ιλιτε. Ατοχα εκάτρεν ολόσεν τιν νίχταν, χορις να απομακριν τ' οματίατε ασ' εκίνον με τον οπίον επέρασεν όλεν το δίσκολον τιν ζοίν-ατε, ζοιν αγωνιστιτις προλετάρικις επκνάσταις.

Τα περεβιάσκαε ετελίοςαν έβαλαν τον Βλαδίμιρ Ιλιτε να ακουμπιζ το κικράλνατ εα ιπειλα μακσιλάρια έρθαν κε ι αδελφεσ τυ ελέου.

Επρεπεν όμως χωρίς άλλο να αρρέβνε ἴκε φέρνε
αμαν τον γιατρον Βλαδίμιρ Αλεξάντροβιτς Οπουχ. Ατος
εγιάτρεβεν τελεφτέα τον Βλαδίμιρ Ιλιτς κε έκσερεν κα-
λα τον οργανιζμόν-ατ, τα δινάμισ-ατ, τα αρόστιας-ατ.

Ο ζίντροφον Β.Α. Οπουχ (παλεος γιατρος κε πα-
λεος κομμουνιστις) έτον ς' ατο τον κερων ςε κάπιον εργοστά-
σιον ςο μίτινκ, κε πολα κερων κ' επόργαν να έδρικαν-ατον.

— Μίαν να έδρικαν-ατον! Μίαν να έδρικανατον!
ενόνιζαμε ολ.

Κε επιτέλυς επιλεφόντσαν προς ἴβρανε τον ζίντρο-
φον Οπουχ. Εκάτσαν ςο αφτοκίνιτον κε έρτε ςο Κρεμλίνον.

Ο Οπουχ εσέβεν ςιν κάμαριν ἴσιχα εσύμοσεν τον
Βλαδίμιρ Ιλιτς ετέρεσεν-ατον.

Ο καθιγιτις Μιντς ετελίοςεν τιν δουλίαν-ατ. Το ςερ
εχίτον δεμένον ςιν περεβιάζκαν. Ο Μιντς ἴπε-μας, προς
εθάμακσεν πολα για τιν ιπομονιν τι Βλαδίμιρ Ιλιτς. Ι
περεβιάζκα έτον πολα οἰσκολον κε πολα πόνια θα επέ-
ρετεν ο Βλαδίμιρ Ιλιτς. Απεχερέτισαμε τον καθιγιτιν,
κω άμα ετελίοςεν κε εστάθεν ολίγον, έφιγεν ς' οσπίτναν.

Ιστερα απο ολίγον κερων εκσέβαν άσιν κάμαριν τι
Βλαδίμιρ Ιλιτς ο ς. Οπουχ κε ι αλ ι-γιατρι. Ερχίνεσαμε
τιν ομιλίαν με τ' ατυνυς ερόταναμε, εροδρόμοναμε για να
μαθάνομε τιν πάσαν αλίθιαν.

Ιπανε-μας προς ι θερμοκρασία εκκόθεν. Ο Βλαδί-
μιρ Ιλιτς εκίτον ταλεμένος, κάποτε έρτον ςα ςιλογικατ.
Αραχερτες επροφόρνεν κσεχοριστα λόγια. Το γεραλάεμαν-
ατ έτον πολα θαριν.

— Πίον εν ι γνώμισ; — ερότεσα τον γιατρον Οπουχ.

— Δθριον θα ελέπομε... — ἴπεν φοναχτα ο ζί-
ντροφος Οπουχ.

— Θα ζει. . . — επιστρέψτε με. . . — γιατί είστε
σίγουροι. . .

— Γιατί; — ερώτασα τον.

— Αγίχον θεθεότιτα εσχιματίεν απέσιμ, εγο πα
κ' εκσέρο γιατι. Τα πλέον επικίνδυνα όρας επέρασαν.
I καρδιάτ εν γερων, κε ο ίδιον πα εν γερως . . . Κε
ντο θα έλεγα πίων εν . . . ο Ιλιτς θα ζει, αλέος
κ' επορι να γίνετε . . . —ίπεμε σταθερα.

Εκσερα ότι απο πολλα κερων κιαν ο ζιν. Οπουχ
γιατρεθ τον Βλαδίμιρ Ιλιτς. Εμεσ σίγουρι για την πέραν-
ατ. Αλα εγρίκσα, προς αδακα ζον Οπουχ απες καλατσεθ
όχι μόνον το ψιχρον ι λογικι τι μαθηματικου, αλα κε
το θαθιν τό καρδιακον ι εχέσι με τον άροστον.

Θάμαν δυλιάν ταα! Απο το έσθιμαν τι θεθεότιτας
ότι ο Βλαδίμιρ Ιλιτς πρεπ να ζει, ότι τα εχθρικα κυρ-
σσίμια τ' εσερκας κι πρεπ ν' αγπάνατον ασα γραμας
τι επανάστασις, ολοέναν κε παραπαν ενκαλιάσκουντον
όλτσεμον.

Ιστερα απο κάμποσα ημέρας ατο το έσθιμαν ενκα-
λιάστεν όλεν το προλεταριατ τι Μόσχας κε τι Ρωσίας.

ΑΝΙΣΙΧΟΝ ΝΙΧΤΑΝ

Σάτο το πρότον τιν νίχταν, τεζζόρνις γιατρος σο
κρεβατ τι Βλαδίμιρ Ιλιτς επέμνεν ι Βέρα Μιχαίλοβνα.

Αλ ι γιατρι πα κ' έφιγαν ασο Σοβναρχομ.

I Βέρα Μιχαίλοβνα ιστόριζε-μας, προς ατο το πρότον
ι νίχτα, ντο έπρεπεν να προζδιοριζ όλια, επέρασαν
πολα ανίσιχα.

Τιν νίχταν κσαν εφάνθεν έμαν σο φτίζιμαν ιστε-
ρότερα αμον κορδιλ έρχυτον ανάμεσα σα φλέγματα.

Αμα κε έμαθαμεν για το έμαν, ολ εταρασσίαν.

Ι Βέρα Μιχαίλοβνα ίπε-με σταθερα.

— Απο το έμαν πα ασα πνευμόνια εν όπος κε το προιγόμενον. Το έμαν εκσσίεν εκιαπες επιδι έσπασαν μικρα θλέβας. Γιατατο πονι κε ι καρδιάτ. Σπίνκ το έμαν. Εμαν έρθεν αρκετον, αν έτον όμος γεραλαεμένον ο ισοφάγον—κιατο εν ασόλον το τεχλικελιν—θα ίσσειν στρέψισμον εματι. Ατόρα όμος το έμαν ντο έρτε ίστερα ασο δέκσιμον με το φτίζμαν, εν βαθιν κόκινον, κε όχι ποζοτον, όπος εν ονταν έρτε ασο στομάχιν.

Σο μέρομαν απαν ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ετάλεπσεν ζον ίπνον, ισίχασεν κε εκιμέθεν. Ι γιατρι πολα εχάραν για τατο το ίσιχον τον ίπνον.

— Θα ισιχαζ, θα αναπάετε, θα δυναμον,—έλεγαν.

ΤΟ ΔΑΡΟΜΑΝ

Το δέφτερον κε το τρίτον ι ιμέρα ίστερα ασο γεραλάεμαν έσαν πολα ανίσιχα. Εσκόθεν ι θερμοκρασία τι Βλαδίμιρ Ιλιτς. Ιστερότερα κάμποςον εκαλιτέρεπσεν.

Αποφάσικσαν να εβγάλνε φωτογραφίαν τα καλάθια τι στίβος. Γιατατο τον σκοπον εκυβάλεσαν κινιτον μηχανιζμον. Τα μηχανας όλια έσαν βαρέα.

Ενανκάστα να παρακαλο τι κόκινυς στρατιότας πυ εφίλαταν το Κρεμλίον να κειχορίζνε απαναμεσάτον τέσερα νοματς δυνατυς. Επρεπεν τα βαρέα τα συντύκια να κοβαλίονταν χωρις εσματαπν σο μικρον κε σο στενάχορον τιν κατικίαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτς.

Ι ζιντροφ σα ποδαρομίτιαπν απαν εσέβαν ζιν κάμαριν τι Βλαδίμιρ Ιλιτς. Εκοβάλεσαν σα εσέρια-πν απαν όλια τα μηχανας κε τα εκσαρτίματα.

Κλεψίστα ετέρεσαν τον αγαπιμένον-ατον κε χορίς να εφτάγνε παραμικρον ρσαματαν, εκσέβαν σο καριτορ κε έστεκαν εκεκα με κατιθαζμένα τα κιφάλια-τον, χορίς να εδγάλνε λαχυσσιν. Ο γιατρον εκσένκεν, τιν φοτογραφίαν, κεπεκι ι κόκινι στρατιότε εκοθάλεσαν κσαν χορίς να εφτάγνε ρσαματαν όλια τα θαρέα τα μιχανας.

Σάτα τα ιμέρες, ιστερα ασυ επίκαν ριμβύλιον ι γιατρι, ερότεσα τον γιατρον Μαμόνοφ να λείμε ανιχτα αν θα ζι ο Βλαδίμιρ Ιλιτς.

— Θα ζι, — ίπεμε ο γιατρον Μαμόνοφ—. Ο κίνδινον τι θανατι επέρασεν.

Ακόμαν όμος ι καρδιάμ έσπινκεν.

— Κιαμ αν κ' επέρασεν όλος διόλυ, ενόνιζα χορίς να θέλο.

— Γιοκ, γιοκ, θα ζι . . . — εγάτεθα αμαν ατο τιν ρκέπσιν.

Ι δουλία ερχίνεσεν να πάι σο καλίον. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ιροικα υποφέρνεν τα περεδιάζκας τι ζεβρυ τι ρσε-ριατ ντο έτον γεραλαεμένον. Αναχάπαρα ο Βλαδίμιρ Ιλιτς, εκσκόθεν ασο κρεβατ κε ο ίδιον εκσέβεν σο καριτορ για να πάι ριν ανάνκιν-ατ. Μόλις κε μεταθίας έστεκεν ρα ποδάριατ ονταν εγίρτσεν οπισ. Παρα πολα αδινά-τισεν. Ι γιατρι εφοέθαν, ότι έβλαπσεν πολα τον εαφτόν-ατ. Ι θερμοκρασίατ εκσκόθεν εκνεύ, αλα αγλίγορα ερύκσεν.

Αδακα πα κσαν εφάνθεν ι τάσι τι Βλαδίμιρ Ιλιτς όσον επορι ολιγότερον να εφτάι πλιχουζορ τ'αλτς κε να φροντίζνε για τατον.

Ιστερα ασάτο έβαλαν αφστειρον επίβλεπσιν, για να μι κσαν κατ εφτάι ντο να βλάφιάτον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΥΛΙΑΝ

Επιτέλους έρθεν ο κερν, οπόταν ι γιατρι εδόξαν τον Βλαδίμιρ Ιλιτς τιν άδιαν να ελεπ τι φιλιτς κε να ομιλα για τα πολιτικα νέα.

Οπος πάντα ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ερότανεν κ'εροδρόμανε για όλα νιχυ-τριχυ.

Ιστερα ασα κάμποσα ιμέρες κιάλο, ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εφόρεσεν τα λόμεντα. Εδόκανα-τον τιν άδιαν να περα ασο κρεβατ σιν καναπεν, να δεβαζ εφιμερίδας κε ακάμαν να τερι τζιπ τα σπυδέα τα χαρτία κε τηλεγραφήματα.

Επέρασαν κιάλα ιμέρες, κε ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εδύλοσεν αποφασιστικα ότι αλο νιετ κες να εν άροστος, κε ότι ες νιετ να αρχινα τιν δουλιαν. Αρ επροζιδιόρτσαν σινεδρίασιν τι Σοβναρχομι, με τιν προεδριαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτς.

Σον κερν τι αρόστιασ-ατ, το Σοβναρχομι εσινεδρίασεν τα ζιτίματα-θε'ατα τα σινεδρίασις επροέδρεδαν με τιν σιραν κάποτε ο Αλέκσις Ιβάνοβιτς Ρίκοβ κάποτε ο Γιακοβ Μιχαίλοβιτς Σβερτλοφ.

Ολ ι σιντροφ αποφάσικσαν να εφτάγνε αετς όστε το πρότον ι σινεδρίασι να μι κρατι παραπαν απο ιμπσον όραν. Αλόμος έπρεπεν να εφτάγνατο αετς όστε να μι κρύι σ'οματ τι Βλαδίμιρ Ιλιτς ότι εξιντομέφτεν ι ιμερεια διάταξι.

Γιατατο τιν φοραν εμετάφεραν τιν σινεδρίασιν τι Σοβναρχομι ασα οχτο ι όρα σα εκς ι όρα. Σε λεπτων ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εσίθεν σιν ζάλαν τι σινεδρίασις, κε οπος πάντα επέρασεν με το διαστικον το παρκάτεμαν-

Το πρότον η ζινεδρίασι τι ροβναρκομι ίζερα αςυ εγέντογ
καλα ο Δέγιγ.

ατ σο προεδρικον τιν θέσιν-ατ. Ατόρα όμως το πορπά-
τμαν ολίγον αργόσκον έτον.

Να ι λαικι κομισαρ, ι αντικαταστάτε-ατυν κι άλι
σιντροφ, πυ ίχαν το δικέομαν να παρακάθουνταν σο
Σοβναρχομ έσαν περικεμεν κε εδρίουςαν σα θέσις-ατυν.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εδέβασεν τιν ιμερεσίαν διάταξις
με σιγανον αδίνατον λαλίαν.

Πρότος επσαλάφεσεν τον λόγον ο Α. Ι. Ρίκοβ.
Εδίλοσεν πως το Β.С.НХ. (το ανότερον σοβει τι λαι-
κυ νικοκίριυ) παρακαλι να εβγάλνε το τακλάτνατ ασιν
ιμερισίαν διάταξις, επιδι κε κ'ετοπλαέφταν ακόμαν τα
αριθμυς ντο χριάσκυνταν σο τακλάτνατ.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς ελάικσεν το κιφάλνατ κε έβαλεν
το ζίτιμαν τιν πιςοφορίαν. Το Σοβναρχομ με εφχαρί-
στιςιν ανέβαλεν το τακλατ τι Β.С.Н.Х.

Για το δέφτερον το ζίτιμαν κ' έρθεν ο τακλάτ-
σικον. Κε επιτέλυς εσχάλοσαν να εκσετάζνε το τρίτον
ζίτιμαν το οπίον εκράτεσαν άντιζακ δέκα λεπτα.

Ιςτερια κατ κιάλο έκσαν κε σα τριάντα λεπτα
απαν ετελίοσεν ατο το πρότον το ιστορικον ι σινεδρίασι,
ίστερα ασυ ο Βλαδίμιρ Ιλιτς εκλόστεν ασον θάνατον σιν ζοιν.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς, όπος πάντα ομίλεσεν λεπτομερια-
κα με τ' ολτς κ' επεκι γιαβάσσα γιαβάσσα επίγεν σ' οσπιε.

Ι κατάστασι-ατ εκαλιτέρεθεν ιμέραν προς ιμέραν,
κε ολοέναν παραπαν εφοσίυτον σα θυλίας. Ας' έναν
εβδομάδαν κ' ιςτερια το Σοβναρχομ κσαν ερχίνεσεν να
δυλεθ όπος το παλεον. Αλίγορα απελεφθέροσαν κε το
ςζέρνατ ασιν περεδιάζκαν. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς επέγνεν αν
κ' έρχυτον κα σο προεδρικον το τραπεζ κε επίνεν γιμνα-
στικιν με το ζεβρεν το ςζέρνατ· επολέμανεν αποπις

Ο Λένιν ίστερα αςυ εγέντον καλα.

ασιν ρασσιαν με το ζεβρεν το εσερννατ να εφταν υς το δεκσεεν τιν ομοπλάτι. Εχτέλανεν τιν εμβουλιν τι γιατριδίων. Επρεπεν να γιμναζ το εσερ, επιδι κε καλα κ' εδόλεδεν.

ΑΠΟΚΡΥΣΙ ΣΙ ΤΛΕΣΜΑΚΤΓ ΤΙ ΕΠΑΝΑ ΣΤΑΣΙΣ.

Τα πρότα ιδισια για τιν απόπιραν δολοφονίας τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ επροχάλεσαν τρομερον αγανάχτισιν ανάμεσα σ' εργατς κε το επαναστατικον τιν αγροτίαν. Επρεπεν να ελεπ κανις με πόσα ομάτια επερμένεν ο πλιθιζμον σα εργατικα κβαρτάλια να φένταν σα εφιμερίδας ιδισια για τιν ιγίαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Σ' όλια κεσ — σα κεσσιάδες τι δρομίον, εδέβαζαν φοναχτα όλια ντο έσαν γραμένα για τιν ιγίαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Σα φάμπρικας κε σα εργοστάσια ετοπλαέφυσαν μίτινκια, εσιζιτίυσαν όλια τα νέα ιδισια για τιν ιγίαν τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ, κε το γενικον το πολιτικον ι κατάστασι τι χόρας. Ασα πολιτίας, ασα εργοστασιακα ραγιόγια κε κέντρα εστίλκυσαν εκατοντάδες γράματα, τηλεγραφικα ερωτίσις. Ερχίνεσαν να έρχονταν τιλεγάτσιας ασ' εργατς.

Ι αγανάχτισι τ' εργατίον τελεμονιν κ' ίσεν.

Ολ εχρίκσαν, προς τα αντεπαναστατικα οργανόσις εφτάγνε επίθεσιν εναντίον σιν εκσυσιάν τι προλεταριατι. Αδακα ολ έσαν έναν—εμ ι πελογθαρτέιτσι, εμ ι εσερ, εμ ι πορζζουαζία, εμ ι παμέεσικι εμ ι αντιπρόσοπι τι κσένον κρατον.

Ι τυσεμαν τ' επανάστασις ετιμάγυσαν να κρεμίζνε το ροβετικον τιν εκσυσιάν. Επρεπεν σο χτίπεμαν να δόχκετε απάντισι με χτίπεμαν εκατον φορας κιάλο δυνατον.

Άλο διεκσόδος κ' έτον κε κ' επόρνεν να εν. Το ιπομονιτικόν ι σχέσι ντο έδixνεv υς ατότε πο ροθετικόν ι εκσυσία ει τυρρμαντε τ' επανάστασις, άναθα θλάβιν άλο τιθεν κ' έφερεv.

Ι τυρρμαν τι προλεταριατι εφθαδίασαν. Επρεπεν μονομιας να δίχκετιατε. ότι κι θα μαςχαρέβνε με τ' ατυνυς, κι αν κι θα ισιχάζνε τι κιφαλί-ατυν, θα ισιχάζνατε με τιν θίαν.

Άλο αργοπόρεμαν κ' έσκονεν ι δουλία.

Κάθην ιμέραν εκσεσκεπάυσαν μιστικά ριγομοσίας τι πελογθαρτέιτσον.

Σ' όλια κες επορπάτταν κατ ρκοτινα πρόροπα, εταύτεθαν τα πλέον ήανόιτα, πρέφτικα, ρικοφαντικα φίμες (ρλύχι).

Ι εργατ πα, αγαναχτιζμεν αριν απόπιραν δουλοφονίας τι Βλαδίμιρ Ιλιτζ, εξίτανεν να τιμορίυνταν αφστια ι εσερ, ι πελογθαρτέιτσι κι αλ ι τυρρμαν τι ενανάστασιν.

Κε οσαν απάντισιν ρα εματομένα τα θιστυπλένιας τ' αντεπαναστασις ερχίνεσεν παντυ αλίπιτον πόλεμος εναντίον-ατυν ρ' όλεν τιν χόραν.

Εκατοντάδες πελογθαρτέιτσι, καπιταλιστ, παμέρρικι, μέλι αντιπαναστατικον οργανόσεον ετυφεκίγαν κατα κε τα καταδίκασ τι Τζεκασ.

Ι πυρρραζία κ' ενεμένεν αγίκον απότομον απόφασιν τ' εκσυσίας.

Ατε, φένετε, ελογαρίαζεν πορ ι εκσυσία τι προλεταριατι κ' εν ατόσον δυνατον, όστε ρο χτίπεμαν να απαντα με κιάλο δυνατον χτίπεμαν.

Το επαναστατικον ι εκσυσία έδixσεν ρ' όλεν τον κόζμον κιν σταθερότιταν-αθε ρο πλέον δίσκολον, ρο πλέον ιπέφθινον τον κερον. Ι τυρρμαν τ' επανάστασις εκάνεπσαν, πόσον δυνατον εν ι εκσυσία τ' εργαζόμενον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ντο ιστόρτζε-με ο εσόφρας Γιλ γι τιν ποκουσσένιαν εναν- τίον ρον Βλαδίμιρ Ιλιτζ	Σελ. 3
Σο Κρεμλίον	» 10
Αρέσταραν τιν δολοφόνον	» 12
Το μάβρον το χαπαρ	» 14
Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ γεραλαειμένος	» 17
Ο γιατρον τερι τον Ιλιτζ	» 21
Ι έλα τι Νατέζζτας Κοιζτ. Κρύπςκαγιας	» 25
Ανίστιχον νίχταν	» 27
Το λάρομαν	» 28
Εκνέν ριν δυλίαν	» 30
Απόκρυτι ρι τυςμαντς τι επανάστασις	» 34

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ТІМІ 12 КАП.

ЦЕНА 12 КОП.

АКАДЕМІА

АФОНІАН